

دعای وداع ماه رمضان صحیفه سجادیه+ بشنوید

دعای چهل و پنجم صحیفه سجادیه، دعایی است که امام سجاد علیه السلام به هنگام وداع با ماه مبارک رمضان می‌خواندند و در این دعا امام علیه السلام ۲۰ مرتبه بر این ماه شریف درود فرستاده اند.

به گزارش سایت خبری پرسون، ماه میهمانی خدا هم با تمام برکاتی که داشت به پایان رسید و تنها حسرت را برای ما به یادگار گذاشت حتی اگر خیلی‌ها از این ماه فیض برده باشند غم بزرگی آن‌ها را فرا خواهد گرفت انس با ماه رمضان و قرآن، روزه داری، شب زنده داری‌ها و کارهای خیری که هزار برابر ماه دیگر دارای فضیلت و ثواب است و درهای بهشت به روی همه گشوده شد؛ در ماه رمضان زمین و آسمان، عرش و کائنات و بهشت با هم پیوند خورده بودند افسوس که این خان بزرگ الهی به پایان رسید.

دعای صحیفه سجاده وداع با ماه رمضان همراه با ترجمه

اَللّٰهُمَّ يَا مَنْ لَا يَرْغَبُ فِي الْجَزَاءِ وَيَا مَنْ لَا يَنْدُمُ عَلَى الْعَطَاءِ

ای خداوندی که در برابر نعمتهایی که بندگان را ارزانی می‌<rlm>داری به پاداشت رغبتی نیست. ای خداوندی که از بخشیدن پشیمان نمی‌<rlm>شوی.

و يَا مَنْ لَا يَكْفِيُّ عَبْدَهُ عَلَى السَّوَاءِ

ای خداوندی که پاداش عمل بنده را نه برابر عمل، بلکه بیش از آن می‌<rlm>دهی.

مِثْلَكَ ابْتِدَاءً وَ عَفْوُكَ تَفَضُّلاً وَ عِقُوبَتُكَ عَدْلٌ وَ قَضَاؤُكَ خَيْرٌ

نعمتت بی‌<rlm>هیچ سابقه است و عفو تو بر مقتضای فضل و احسان توسست و عقوبتت بر آیین عدالت است و هر چه تقدیر کنی خیر ما در آن است.

إِنْ أَعْطَيْتَ لَمْ تَشَبْ عَطَاكَ يَمَنٌ وَإِنْ مَنَعْتَ لَمْ يَكُنْ مَنَعُكَ تَعَدُّياً

اگر عطا کنی، عطای خویش به منت نیامیزی و اگر منع کنی، منع کردنت نه از روی ستم باشد.

تَشْكُرُ مَنْ شَكَرَكَ وَأَنْتَ أَلْهَمْتَهُ شُكْرَكَ

پاداش نیک دهی کسی را که سپاست گوید، با آنکه تو خود او را سپاس گفتن الهام کرده ای.

وَ تَكْفِيُّ مَنْ حَمَدَكَ وَأَنْتَ عَلَّمْتَهُ حَمْدَكَ

جزای خیر دهی کسی را که تو را بستاید، با آنکه تو خود او را ستایشگری آموخته ای.

تَسْتُرُ عَلَى مَنْ لَوْ شِئْتَ فَضَحْتَهُ وَ تَجُودُ عَلَى مَنْ لَوْ شِئْتَ مَنَعْتَهُ

عیب کسی را می‌<rlm>پوشی که اگر می‌<rlm>خواستی، رسوایش می‌<rlm>ساختی. به کسی عطا می‌<rlm>کنی که اگر می‌<rlm>خواستی، عطا از او باز می‌<rlm>گرفتی.

وَ كِلَاهُمَا أَهْلٌ مِنْكَ لِلْفَضِيحَةِ وَ الْمَنَعُ غَيْرُ أَتِّكَ بَنَيْتَ أَفْعَالَكَ عَلَى التَّفَضُّلِ

و آن دو یکی در خور آن بود که رسوایش کنی و یکی سزای آن بود که عطای خویش از او بازگیری. ولی تو ای خداوند، کار خود بر تفضل بنا نهاده ای

وَ أَجْرِيَتْ قُدْرَتُكَ عَلَى التَّجَاوُزِ وَ تَلَقَّيْتَ مَنْ عَصَاكَ بِالْجُلْمِ وَ أَمَهَلْتَ مَنْ قَصَدَ لِنَفْسِهِ بِالظُّلْمِ

و قدرت خود را بر گذشت از گناهان جاری داشته ای. با آنان که تو را عصیان کنند، با بردباری رویاروی شوی و آنان را که آهنگ ستم بر خود کنند، مهلت دهی.

تَسْتَنْظِرُهُمْ بِأَنْتَ إِلَى الْإِنَابَةِ وَ تَتْرُكُ مُعَاجَلَتَهُمْ إِلَى التَّوْبَةِ

آری ای پروردگار من، مهلتشان دهی و با آنان مدارا کنی، باشد که به سوی تو باز گردند، و چاره کارشان به توبه سپاری.

لِكَيْلَا يَهْلِكَ عَلَيْكَ هَالِكُهُمْ وَ لَا يَشْقَى بِنِعْمَتِكَ شَقِيهُهُمْ إِلَّا عَنْ طَوْلِ الْإِعْذَارِ إِلَيْهِ وَ بَعْدَ تَرَادُفِ الْحُجَّةِ عَلَيْهِ

تا آن که باید هلاک شود به خلاف رضای تو در مهلکه نیفتند و آن که از نعمت تو مست غرور شده و طریق شقاوت در پیش گرفته بدبخت نگردد، مگر آنکه که دیگرش عذر نماند و حجت بر او تمام شود.

كَرَمًا مِنْ عَفْوِكَ يَا كَرِيمٌ وَ عَائِدَةً مِنْ عَطْفِكَ يَا حَلِيمٌ

همه این‌ها از روی کرم و عفو توست ای خدای بخشنده و سودی است که از عطوفت تو حاصل گردد، ای خدای بردبار.

أَنْتَ الَّذِي فَتَحْتَ لِعِبَادِكَ بَابًا إِلَىٰ عَفْوِكَ وَ سَمِيَّتَهُ التَّوْبَةَ

ای خداوند، تویی که در عفو به روی بندگان گشوده‌ای؛ ای و آن را توبه نامیده‌ای.

وَجَعَلْتَ عَلَىٰ ذَٰلِكَ الْبَابِ دَلِيلًا مِنْ وَحْيِكَ لِكُلِّ يَصِلُوا عَنْهُ فَقُلْتَ: تَبَارَكَ اسْمُكَ

و برای رسیدن به این در، آیاتی را که بر پیامبرت وحی کرده‌ای راهنما ساخته‌ای، تا کسی آن در گم نکند، که تو ای خداوندی که بزرگ و متعالی است نام تو، خود گفته‌ای:

تُوبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَصُوحًا عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَنْ يُكَفِّرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَ يُدْخِلَكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ

«به درگاه خدا توبه کنید، توبه‌ای از روی اخلاص باشد که پرودگارتان، گناهانتان را محو کند و شما را به بهشتهایی داخل کند که در آن نهرها جاری است.

يَوْمَ لَا يُخْزِي اللَّهُ النَّبِيَّ وَ الَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ نُورُهُمْ يَسْعَىٰ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَ يَأْمَانُهُمْ يَقُولُونَ

در آن روز، خدا پیامبر و کسانی را که به او ایمان آورده‌اند فرو نگذارد، و نورشان پیشاپیش و در سمت راستشان در حرکت باشد. می‌گویند:

(رَبَّنَا أَتْمِمْ لَنَا نُورَنَا وَ اغْفِرْ لَنَا إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ)

«ای پروردگار ما، نور ما را برای ما به کمال رسان و ما را ببامرز، که تو بر هر کاری توانایی.»

فَمَا عَذْرٌ مَنْ أَغْفَلَ دُخُولَ ذَٰلِكَ الْمَنْزِلِ بَعْدَ فَتْحِ الْبَابِ وَ إِقَامَةِ الدَّلِيلِ

پس کسی که از دخول به چنین سربازی و سرای توبه و پس از گشودن در و بر گماشتن راهنما غفلت ورزد، چه عذر تواند آورد؟

وَ أَنْتَ الَّذِي زِدْتَ فِي السَّوْمِ عَلَىٰ نَفْسِكَ لِعِبَادِكَ تَرِيدُ رِبْحَهُمْ فِي مُتَاجَرَتِهِمْ لَكَ

ای خدای من، تو کسی هستی که در معامله با بندگان خود، همواره به سود آنان در بها می‌افزایی؛

وَ قُوَّزَهُمْ بِالْوَفَادَةِ عَلَيْكَ وَ الزِّيَادَةِ مِنْكَ فَقُلْتَ: تَبَارَكَ اسْمُكَ وَ تَعَالَيْتَ

و می‌خواهی که در معامله با تو سود برند و به افزون دهی و نزول بر آستان تو کامیاب شوند، که تو خود گفته‌ای و بزرگ و متعالی است نام تو و بلند است مرتبت تو و

(مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ أَمْثَالِهَا وَ مَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَىٰ إِلَّا مِثْلُهَا)

«هر کس کار نیکی انجام دهد، ده برابر به او پاداش داده شود و هر که کار بدی انجام دهد، تنها همانند آن کیفر ببند.»

وَ قُلْتَ (مِثْلُ الَّذِينَ يَنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمِثْلِ حَبَّةٍ أُتْبِتَتْ سَبْعَ سَائِلَ فِي كُلِّ سَنَةٍ مِائَةُ حَبَّةٍ وَ اللَّهُ يُضَاعِفُ لِمَنْ يَشَاءُ)

و نیز تو خود گفته‌ای: «مثل آنان که مال خود را در راه خدا انفاق می‌کنند مثل دانه‌ای است که هفت خوشه بر آورد، و در هر خوشه ۱۰۰ دانه باشد، خدا پاداش هر که را که بخواهد، چند برابر می‌کند.»

وَ قُلْتَ (مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضَاعِفُهُ لَهُ أَضْعَافًا كَثِيرَةً)

و نیز تو خود گفته‌ای: «کیست که به خدا قرض الحسنه دهد، تا خدا بر آن چند برابر بیفزاید؟»

وَ مَا أَنْزَلْتَ مِنْ تَنْظَائِرِهِنَّ فِي الْقُرْآنِ مِنْ تَضَاعِيفِ الْحَسَنَاتِ

و نظایر این آیات که در قرآن در باب مضاعف شدن حسنات نازل کرده‌ای.

وَ أَنْتَ الَّذِي دَلَلْتَهُمْ بِقَوْلِكَ مِنْ غَيْبِكَ وَ تَرغيبِكَ الَّذِي فِيهِ حَظُّهُمْ عَلَىٰ مَا لَوْ سَرَّتْهُ عَنْهُمْ لَمْ نُدْرِكْهُ أَبْصَارُهُمْ

بار خدایا، تویی که به وسیله وحیی که از عالم غیب فرستادی و به ترغیب خویش، آدمیان را به چیزهایی راه نمودی که اگر پنهان می‌داشتی، از دیدگان‌شان پنهان می‌بود.

وَ لَمْ تَعِهِ أَسْمَاعُهُمْ وَ لَمْ تَلَحَّضْهُ أَوْهَامُهُمْ فَقُلْتَ (أَذْكُرُونِي أَذْكُرْكُمْ وَ أَشْكُرُوا لِي وَ لَا تَكْفُرُونِ)

گوششان از شنیدن آواز آن ناتوان و اندیشه‌ای هایشان از تصور آن عاجز می‌آمد، که تو خود گفته‌ای: «مرا یاد کنید تا شما را یاد کنم. مرا سپاس گویند و ناسپاسی من نکنند.»

وَ قُلْتَ (لَتَيْنُ شُكْرُكُمْ لِأَزِيدَنَّكُمْ وَ لَتَيْنُ كَفَرْتُكُمْ إِنَّ عَذَابِي لَشَدِيدٌ)

و نیز گفته rlm& ای: «اگر مرا سپاس گوید، بر نعمت شما می rlm&افزایم و اگر کفران کنید بدانید که عذاب من سخت است.»

و قُلْتَ (ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ rlm&)

و گفته rlm& ای: «بخوانید مرا، تا شما را پاسخ گویم. آنهایی که از پرستش من سرکشی می rlm&کنند زودا که در عین خواری به جهنم در آیند.»

فَسَمِيتَ دُعَاكَ عِبَادَةً وَ تَرَكُهُ اسْتِكْبَارًا وَ تَوَعَّدْتَ عَلَى تَرْكِهِ دُخُولَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ rlm&

بار خدایا، دعای بندگان را به درگاه خود، عبادت خوانده rlm&ای و ترک آن را خودپسندی و سرکشی، و کسانی را که از آن سر بر تابند وعده جهنم و خواری آن داده rlm&ای.

فَذَكَّرُوكَ يَمِيكَ وَ شَكَرُوكَ يَفْضَلِكَ وَ دَعَاكَ يَأْمُرُكَ وَ تَصَدَّقُوا لَكَ طَلِبًا لِمَزِيدِكَ وَ فِيهَا كَانَتْ نَجَاتُهُمْ مِنْ غَضَبِكَ وَ قَوْزُهُمْ يَرْضَاكَ rlm&
از این روست که تو را به نعمت و بخشش یاد کردند و به فضل و احسانت سپاس گفتند و هم به فرمان تو، تو را به دعا خواندند، و در راه تو صدقه دادند تا به ثوابشان بیفزایی، و در آن بود رهاییشان از خشم تو و کامیابیشان به خشنودی تو.

وَ لَوْ دَلَّ مَخْلُوقٌ مَخْلُوقًا مِنْ نَفْسِهِ عَلَى مِثْلِ الَّذِي دَلَّلْتَ عَلَيْهِ عِبَادَكَ مِنْكَ كَانَ مَوْصُوفًا بِالْإِحْسَانِ وَ مَنُوعُتًا بِالْإِمْتِنَانِ وَ مَحْمُودًا بِكُلِّ لِسَانٍ rlm&
بار خدایا، اگر یکی از آفریدگان تو، آفریده دیگر را چنان راهنمایی کرده بود که تو بندگان را راهنمایی کرده rlm&ای، او را به صفت انعام و احسان متصف می rlm&ساختمند و به هر زبان می rlm&ستودندش.

فَلَكَ الْحَمْدُ مَا وَجِدَ فِي حَمْدِكَ مَذْهَبٌ وَ مَا بَقِيَ لِلْحَمْدِ لَقَطٌ تَحْمَدُ بِهِ وَ مَعْنَى يَنْصَرِفُ إِلَيْهِ rlm&
پس حمد و سپاس تو را، تا هر زمان که سپاست توان گفت و تا آنگاه که بر حمد تو لفظی باقی است و معنایی که در این طریق بهره rlm&ای از آن توان یافت.

يَا مَنْ تَحَمَّدَ إِلَى عِبَادِهِ بِالْإِحْسَانِ وَ الْفَضْلِ وَ عَمَّرَهُمْ بِالْمَنْ وَ الطَّوْلَ مَا أَفْشَى فِيْنَا نِعْمَتَكَ وَ أَسْبَغَ عَلَيْنَا مِيتَكَ وَ أَخَصَّنَا بِبِرِّكَ rlm&
ای خداوندی که احسان و فضل خویش به بندگان عطا کرده rlm&ای و آنان را در بخشش و عطا غرقه ساخته rlm&ای. آثار نعمت تو بر ما چه آشکار است و احسان تو در حق ما چه بسیار؛ و چه بسیار ما را به بر و نیکی خویش مخصوص گردانیده rlm&ای.

هَدَيْتَنَا لِدِينِكَ الَّذِي اصْطَفَيْتَ وَ مِلَّتِكَ الَّتِي ارْتَضَيْتَ وَ سَبِيلِكَ الَّذِي سَهَّلْتَ وَ بَصَرَتَنَا الزَّلْفَةَ لَدَيْكَ وَ الْوُصُولَ إِلَى كَرَامَتِكَ rlm&
ما را به دین برگزیده خود، آیین پسندیده خود، شریعت سهل و آسان خود هدایت کردی و دیدگانمان را بینا ساختی که به تو تقرب جوئیم و به مقام کرامت تو واصل آییم.

اللَّهُمَّ وَ أَنْتَ جَعَلْتَ مِنْ صَفَايَا تِلْكَ الْوُطَائِفِ وَ خَصَائِصِ تِلْكَ الْفُرُوضِ شَهْرَ رَمَضَانَ الَّذِي اخْتَصَصْتَهُ مِنْ سَائِرِ الشُّهُورِ
بار خدایا، یکی از این برگزیده rlm&ترین وظایف و خاص rlm&ترین واجبات، ماه رمضان را قراردادی. ماهی که آن را از میان دیگر ماهها ویژگی دیگری بخشیده rlm&ای rlm&

وَ تَخَيَّرْتَهُ مِنْ جَمِيعِ الْأَزْمَنِهِ وَ الذُّهُورِ وَ آثَرْتَهُ عَلَى كُلِّ أَوْقَاتِ السَّنَةِ يَمَا أَثَرْتَ فِيهِ مِنَ الْقُرْآنِ وَ النُّورِ وَ ضَاعَفْتَ فِيهِ مِنَ الْإِيمَانِ rlm&
و از بین همه زمانها و ایام، آن را انتخاب فرمودی و بر همه اوقات سال برتری rlm&اش نهاده rlm&ای، زیرا که در آن قرآن و نور نازل کرده rlm&ای و بر تکالیف مؤمنان چند برابر افزوده rlm&ای rlm&

وَ قَرَضْتَ فِيهِ مِنَ الصِّيَامِ وَ رَعَيْتَ فِيهِ مِنَ الْقِيَامِ وَ أَجَلْتَ فِيهِ مِنْ لَيْلَةِ الْقَدْرِ الَّتِي هِيَ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ
و روزه را در آن واجب داشته rlm&ای و مردمان را به بر پای خاستن برای عبادت خود ترغیب کرده rlm&ای و شب قدر را که از هزار ماه بهتر است تجلیل فرموده rlm&ای.

ثُمَّ أَثَرْتَنَا بِهِ عَلَى سَائِرِ الْأَمَمِ وَ اصْطَفَيْتَنَا بِفَضْلِهِ دُونَ أَهْلِ الْمَلِكِ قَصْمًا يَأْمُرُكَ نَهَارَهُ وَ قُضْمًا يَعْوِيكَ لَيْلُهُ rlm&
و، چون رمضان را به ما عطا کردی، ما را بر دیگر امتها فضیلت نهادی و از میان پیروان دیگر کیشها برگزیدی. پس ما به فرمان تو روزش را روزه داشتیم و شبش را به نماز برخاستیم.

مُنْعَرِضِينَ بِصِيَامِهِ وَ قِيَامِهِ لِمَا عَرَضْتَنَا لَهُ مِنْ رَحْمَتِكَ وَ تَسَبُّبًا إِلَيْهِ مِنْ مَتُوبَتِكَ rlm&
و با روزه داشتن و نماز خواندن در این ماه به رحمتی که ما را ارزانی داشته بودی روی نهادیم و آن را وسیله نیل به ثواب تو قرار دادیم.

وَ أَنْتَ الْمَلِكُ rlm&؛ يَمَا رَغِبَ فِيهِ إِلَيْكَ الْجَوَادُ يَمَا سُلِّتَ مِنْ فَضْلِكَ الْقَرِيبُ إِلَى مَنْ حَاوَلَ قُرْبَكَ rlm&
تویی که هر چه از تو خواهند توانی داشت و آنچه از فضل و احسان تو طلبند توانی داد و به خواستاران مقام قرب خود نزدیک هستی.

وَ قَدْ أَقَامَ فِيْنَا هَذَا الشَّهْرَ مُقَامَ حَمْدٍ وَ صَحِيحًا صَحْبَهُ مَبْرُورٍ
ای خداوند، ماه رمضان در میان ما بس ستوده زیست و ما را مصاحب و یاری نیکو بود

وَ أَرْبَحًا أَفْضَلَ أَرْبَاحِ الْعَالَمِينَ ثُمَّ قَدْ فَارَقْنَا عِنْدَ تَمَامِ وَقْتِهِ وَ انْقِطَاعِ مَدَّتِهِ وَ وَقَاءِ عَدَدِهِ rlm&
و گرانبهارترین سودهای مردم جهان را به ما ارزانی داشت. اما چون زمانش به سر رسید و مدتش و شمار روزهایش پایان گرفت، آهنگ رحیل کرد.

فَتَحْنُ مُودَعُوهُ وَدَاعَ مَنْ عَزَّ فِرَاقُهُ عَلَيْنَا وَ غَمْنَا وَ أَوْحَشَنَا انْصِرَافُهُ عَنَّا وَ لَزَمَنَا لَهُ الذَّمَامُ الْمُحْفَوظُ
ای خداوند، اینک با او وداع می کنیم، همانند وداع با عزیزی که فراقش بر ما گران است و رفتنش ما را غمگین و گرفتار وحشت تنهایی کند،
عزیزی که او را بر ما پیمانی است که باید نگه داریم؛

وَ الْحَرَمَةُ الْمَرْعِيَّةُ وَ الْحَقُّ الْمَقْضَى فَتَحْنُ قَائِلُونَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا شَهْرَ اللَّهِ الْأَكْبَرَ وَ يَا عِيدَ أَوْلِيَائِهِ؛
و حرمتی که باید رعایت کنیم و حقی که باید ادا نماییم. پس، اکنون می گوئیم: بدرود ای بزرگ ترین ماه خداوند و ای عید اولیای خدا.

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَكْرَمَ مَصْحُوبٍ مِنَ الْأَوْقَاتِ وَ يَا خَيْرَ شَهْرٍ فِي الْأَيَّامِ وَ السَّاعَاتِ؛
بدرود ای گرامی ترین اوقاتی که ما را مصاحب و یار بودی، ای بهترین ماه در همه روزها و ساعتها.

السَّلَامُ عَلَيْكَ مِنْ شَهْرٍ قَرُبَتْ فِيهِ الْأَمَالُ وَ نُشِرَتْ فِيهِ الْأَعْمَالُ؛
بدرود ای ماه دست یافتن به آرزوها، ای ماه سرشار از اعمال شایسته بندگان خداوند.

السَّلَامُ عَلَيْكَ مِنْ قَرِينٍ جَلَّ قَدْرُهُ مَوْجُوداً وَ أَفْجَعَ فَقْدُهُ مَقْضُوداً وَ مَرْجُو آلمَ فِرَاقُهُ؛
بدرود ای یار و قرینی که، چون باشی، قدرت بس جلیل است و، چون رخت بر بندی، فراقش رنج افزا شود. ای مایه امید ما که دوریت برای ما بس دردناک است.

السَّلَامُ عَلَيْكَ مِنْ أَلِيفٍ آتَسَ مَقْبِلاً قَسَرَ وَ أَوْحَشَ مُنْقَضِياً قَمَضَ؛
بدرود ای همدم ما که، چون بیایی، شادمانی و آرامش بر دل ما آری و، چون بروی، رفتنت وحشت خیز است و تألم افزای.

السَّلَامُ عَلَيْكَ مِنْ مُجَاوِرٍ رَقَّتْ فِيهِ الْقُلُوبُ وَ قَلَّتْ فِيهِ الذُّنُوبُ؛
بدرود ای همسایه ای که تا با ما بودی، دلهای ما را رقت بود و گناهان ما را نقصان.

السَّلَامُ عَلَيْكَ مِنْ نَاصِرٍ أَعَانَ عَلَى الشَّيْطَانِ وَ صَاحِبٍ سَهَّلَ سُبُلَ الْإِحْسَانِ؛
بدرود ای یاریگر ما که در برابر شیطان یاریمان دادی و ای مصاحبی که راه های نیکی و فضیلت را پیش پای ما هموار ساختی.

السَّلَامُ عَلَيْكَ مَا أَكْثَرَ عُنُقَاءَ اللَّهِ فِيكَ وَ مَا أَسْعَدَ مَنْ رَعَى حُرْمَتَكَ؛
بدرود که آزاد شدگان از عذاب خداوند، در تو چه بسیارند، و چه نیکبخت است آن که حرمت تو نگه داشت.

السَّلَامُ عَلَيْكَ مَا كَانَ أَمْحَاكَ لِلذُّنُوبِ وَ أَسْتَرَكَ لِأَنْوَاعِ الْعُيُوبِ؛
بدرود که چه بسا گناهان که از نامه عمل ما زدودی و چه بسا عیبها که پوشیده داشتی.

السَّلَامُ عَلَيْكَ مَا كَانَ أَطْوَلَكَ عَلَى الْمُجْرِمِينَ وَ أَهْيَبَكَ فِي صُدُورِ الْمُؤْمِنِينَ؛
بدرود که درنگ تو برای گنه کاران چه به درازا کشید و هیبت تو در دل مؤمنان چه بسیار بود.

السَّلَامُ عَلَيْكَ مِنْ شَهْرٍ لَا تَنَافِسُهُ الْأَيَّامُ؛
بدرود ای ماهی که هیچ ماه دیگر را توان همسری با تو نیست. بدرود ای ماهی که تا تو بودی، امن و سلامت بود.

السَّلَامُ عَلَيْكَ غَيْرَ كَرِيهِ الْمَصَاحِبَةِ وَ لَا ذَمِيمِ الْمَلَابَسَةِ
بدرود ای آن که نه در مصاحبت تو کراهت بود و نه در معاشرت ناپسندی.

السَّلَامُ عَلَيْكَ كَمَا وَقَدْتَ عَلَيْنَا بِالْبَرَكَاتِ وَ غَسَلْتَ عَنَّا دَنَسَ الْخَطِيئَاتِ؛
بدرود که سرشار از برکات بر ما در آمدی و ما را از آلودگی های گناه شست و شو دادی.

السَّلَامُ عَلَيْكَ غَيْرَ مُودِعٍ بَرَمًا وَ لَا مَتْرُوكٍ صِيَامَهُ سَأَمًا
بدرود که به هنگام وداع از تو نه غباری به دل داریم و نه از روزه ات ملالتی در خاطر.

السَّلَامُ عَلَيْكَ مِنْ مَطْلُوبٍ قَبْلَ وَقْتِهِ وَ مَحْزُونٍ عَلَيْهِ قَبْلَ قَوْتِهِ؛
بدرود که هنوز فرا نرسیده از آمدنت شادمان بودیم و هنوز رخت بر نیسته از رفتنت اندوهناک.

السَّلَامُ عَلَيْكَ كَمْ مِنْ سُوءٍ صُرِفَ بِكَ عَنَّا وَ كَمْ مِنْ خَيْرٍ أَفِيضَ بِكَ عَلَيْنَا
بدرود که چه بدیها که با آمدنت از ما دور شد و چه خیرات که ما را نصیب آمد.

السَّلَامُ عَلَيْكَ وَ عَلَى لَيْلِهِ الْقَدَرُ الَّتِي هِيَ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ
بدرود تو را و آن شب قدر تو را که از هزار ماه بهتر است.

اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ مَا كَانَ اَحْرَصَنَا بِالْاَمْسِ عَلَیْكَ وَ اَشَدَّ شَوْقَنَا عَدَا اِلَیْكَ;rlm
بدرد که دیروز که در میان ما بودی آرمند ماندنت بودیم و فردا که از میان ما خواهی رفت آتش اشتیاق در دل ما شعله خواهد کشید.

اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ وَ عَلَی فَضْلِكَ الَّذِی حَرَمْنَاهُ وَ عَلَی مَا ضَرَّ مِنْ بَرَكَاتِكَ سَلْمُنَا;rlm
بدرد تو را و آن فضل و کرم تو را که اینک از آن محروم مانده ایم;rlm و بر آن برکات که پیش از این ما را داده بودی و اینک از کفش داده ایم;rlm.

اَللّهُمَّ اِنَّا اَهْلُ هَذَا الشَّهْرِ الَّذِی شَرَفْتَنَا بِهٖ وَ وَفَّقْتَنَا بِمِیْکَ لَهُ حِیْنَ جَهَلَ الْاَشْقِیَاءُ وَقْتَهُ وَ حَرَمُوا لِشَقَائِهِمْ فَضْلَهُ;rlm
بار خدایا، ما آشنای این ماهیم، ماهی که ما را بدان شرف و منزلت دادی و به برکت نعمت و احسان خویش روزه داشتنش را توفیق دادی، در حالی که مردمان شقی قدرش را نشناختند و شور بختی خویش را از فضیلتش محروم ماندند.

اَنْتَ وَکِیُّ مَا اَتَرْتَنَا بِهٖ مِنْ مَعْرِفَتِهِ وَ هَدِیْتَنَا لَهُ مِنْ سُنَّتِهِ وَ قَدْ تَوَلَّیْنَا بِتَوْفِیْقِکَ صِیَامَهُ وَ قِیَامَهُ عَلَی تَقْصِیرٍ وَ اَدْبِنَا فِیْهِ قَلِیْلًا مِنْ کَثِیْرٍ
ای خداوند، تو بودی که ما را برگزیدی و به شناخت این ماه توفیق عنایت کردی و به سنت آن راه نمودی. تو بودی که ما را توفیق روزه داشتن و نمازگزاردن ارزانی داشتی، هر چند ما قصور ورزیدیم و اندکی از بسیار به جای آوردیم.

اَللّهُمَّ فَلَکَ الْحَمْدُ اِقْرَارًا بِالْاِسَاءَةِ وَ اعْتِرَافًا بِالْاِضَاعَةِ وَ لَکَ مِنْ قُلُوْبِنَا عَقْدُ النَّدَمِ وَ مِنْ اُلْسِنَتِنَا صِدْقُ الْاِعْتِذَارِ
بار خدایا، حمد تو راست در حالی که به بدکرداری خویش اقرار می;rlm کنیم و به تبهکاری خویش معترفیم. برای رضای توست اگر در اعماق دلمان پشیمان شده ایم;rlm و از سر صدق از تو پوزش می;rlm طلبیم.

فَاَجْرُنَا عَلَی مَا اَصَابَنَا فِیْهِ مِنَ التَّقْرِیْطِ اُجْرًا نَسْتَدْرِكُ بِهٖ الْفَضْلَ الْمَرْغُوبَ فِیْهِ وَ نَعْتَاضُ بِهٖ مِنْ اَنْوَاعِ الذَّخْرِ الْمَحْرُوصِ عَلَیْهِ;rlm
پس در برابر قصوری که در این ماه در طاعت تو ورزیده ایم;rlm، ما را پاداشی ده که به یاری آن بر فضیلت مرغوب دست یابیم و آن اندوخته;rlm های گوناگون را که به آن مشتاق شده ایم;rlm ایمن بستانیم.

وَ اَوْجِبْ لَنَا عُدْرَکَ عَلَی مَا قَصَرْنَا فِیْهِ مِنْ حَقِّکَ وَ اَبْلُغْ بِاَعْمَارِنَا مَا بَیْنَ اَیْدِنَا مِنْ شَهْرِ رَمَضَانَ الْمُقْبِلِ;rlm
عذر تقصیر ما را در ادای حق خود بپذیر و عمر ما را تا رمضان دیگر دراز کن.

فِذَا بَلَغْتَنَاهُ فَاَعْنِیْ عَلَی تَنَاوُلِ مَا اَنْتَ اَهْلُهُ مِنَ الْعِبَادَةِ وَ اَدِّیْنَا اِلَی الْقِیَامِ بِمَا یَسْتَحِقُّهُ مِنَ الطَّاعَةِ
و، چون به رمضان دیگر رسیدیم، یاریمان ده تا آن سان که سزای خداوندی توست عبادت کنیم و ما را به منزلتی رسان که سزاوار طاعت توست;rlm

وَ اَجْرُ لَنَا مِنْ صَالِحِ الْعَمَلِ مَا یَكُوْنُ دَرَكًا لِحَقِّکَ فِی الشَّهْرِیْنِ مِنْ شَهْرِ الدَّهْرِ
و به چنان اعمال شایسته ایم;rlm ای برگمار که ادای حق تو را در این رمضان و رمضان دیگر، بایسته باشد.

اَللّهُمَّ وَ مَا اَلْمَمْنُ بِهٖ فِی شَهْرِنَا هَذَا مِنْ لَمَمٍ اَوْ اِثْمٍ اَوْ وَاَقَعْنَا فِیْهِ مِنْ ذَنْبٍ;rlm
بار خدایا، در این ماه اگر قصد گناه کرده ایم;rlm، یا مرتکب آن شده ایم;rlm.

وَ اَكْتَسَبْنَا فِیْهِ مِنْ خَطِیْئَةٍ عَلَی تَعَمُّدٍ مِمَّا اَوْ عَلَی نِسْیَانٍ ظَلَمْنَا فِیْهِ اَنْفُسَنَا اَوْ اَنْتَهَکْنَا بِهٖ حَرَمَهُ مِنْ غَیْرِنَا
یا به عمد خطایی از ما سر زده، یا از سر فراموشی ستمی بر خود روا داشته ایم;rlm، یا پرده حرمت دیگری را دریده ایم;rlm.

فَصَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ اٰلِهٖ وَ اسْتَزِنَّا بِسِتْرِكَ وَ اَعْفُ عَنَّا یَعْفُوکَ وَ لَا تَنْصِبْنَا فِیْهِ لِاَعْيُنِ السَّامِعِیْنَ;rlm
بار خدایا، بر محمد و خاندانش درود بفرست و گناه ما در پرده اغماض فرو پوش و ما را عفو کن و در برابر دیدگان شماتت کنندگان قرار مده;rlm

وَ لَا تَبْسُطْ عَلَیْنَا فِیهِ اُلْسُنَ الطَّاعِنِیْنَ وَ اسْتَغْمِلْنَا بِمَا یَكُوْنُ حِطَّةً وَ کَفَّارَةً لِمَا اَنْکَرْتَ مِنَّا فِیْهِ بِرَأْفَتِکَ الَّتِی لَا تَنْفَدُ وَ فَضْلِکَ الَّذِی لَا یَنْقُصُ;rlm
و زبان طاعنان در حق ما دراز مگردان و ما را به رأفت پایان نیافتنی و فضل و کرم نقصان ناپذیر خود به کاری برگمار که خطاهایی را که در این ماه مرتکب شده ایم;rlm و تو آن را نپسندیده ایم;rlm، از میان ببرد یا فرو پوشد.

اَللّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ اٰلِهٖ وَ اجْبِرْ مُصِیْبَتَنَا بِشَهْرِنَا وَ بَارِكْ لَنَا فِی یَوْمِ عَیْدِنَا وَ فِطْرِنَا
بار خدایا، درود بفرست بر محمد و خاندان او. ما از سپری شدن رمضان اندوهگینیم، تو ما را بر اندوه این فراق پاداش خیر ده و این روز عید و روز روزه گشادن را بر ما مبارک گردان.

وَ اجْعَلْهُ مِنْ خَیْرِ یَوْمٍ مَرَّ عَلَیْنَا اَجْلَیْهِ لِعَفْوٍ وَ اَمْحَاهُ لِذَنْبٍ وَ اغْفِرْ لَنَا مَا خَفِیَ مِنْ دُؤْبِنَا وَ مَا عَلَنَ;rlm
چنان کن که روز عید از شمار بهترین روزهایی باشد که بر ما گذشته و عفو تو را به سوی ما آورده و گناه ما را زدوده است. بار خدایا، گناهان آشکار و نهان ما را بیامرز.

اَللّهُمَّ اسْلُخْنَا یَنْسِلَاخَ هَذَا الشَّهْرِ مِنْ خَطَايَانَا وَ اَخْرِجْنَا یَخْرُوجِهِ مِنْ سَیِّئَاتِنَا
ای خداوند، با به پایان رسیدن این ماه ما را از لوث گناه پاک نمای و با رفتنش، از ورطه گناهان برهان;rlm

وَ اجْعَلْنَا مِنْ اَسْعَدِ اَهْلِهٖ یَهٗ وَ اَجْزَلِهِمْ قِسْمًا فِیْهِ وَ اَوْفَرِهِمْ حَظًّا مِنْهُ;rlm
و از نیکبخت;rlm ترین کسانی قرار ده که در آن به عبادت تو پرداخته ایم;rlm و نصیبشان از همه بیشتر بوده و بیش از همه از آن بهره یافته ایم;rlm

اند.

اَللّٰهُمَّ وَ مَنْ رَعَى هَذَا الشَّهْرَ حَقَّ رِعَايَتِهِ وَ حَفِظَ حُرْمَتَهُ حَقَّ حِفْظِهَا وَ قَامَ يَحْدُودِهِ حَقَّ قِيَامِهَا وَ اتَّقَى ذُنُوبَهُ حَقَّ تَقَاتِهَا
بار خدایا، اگر کسی از بندگان تو، حق این ماه آن چنان که شایسته اوست رعایت کرده و حرمتش نگه داشته و وظایف خود و احکام آن را به جای آورده
و از گناهان پرهیز کرده‏

اَوْ تَقَرَّبَ اِلَيْكَ بِقُرْبَةٍ اَوْجَبَتْ رِضَاكَ لَهُ وَ عَطَقَتْ رَحْمَتَكَ عَلَيْهِ‏
و به تو تقرب جست، آن سان که خشنودی تو نصیبش شده و رحمت تو بر او روی نهاده.

فَهَبْ لَنَا مِثْلَهُ مِنْ وُجْدِكَ وَ اعْطِنَا اَضْعَافَهُ مِنْ فَضْلِكَ‏ فَإِنْ فَضْلَكَ لَا يَغِيبُ‏
ای خداوند، همانند مزدی که او را می‏دهی، از خزانه بی‏نیازیت به ما نیز ارزانی دار و چند برابر آن از فضل خود عطا فرمای، که خزاین فضل
تو را نقصان نیست.

وَ اِنْ خَزَائِكَ لَا تَنْقُصُ بَلْ تَفِيضُ وَ اِنْ مَعَادِنَ اِحْسَانِكَ لَا تَقْنَى وَ اِنْ عَطَاكَ لِلْعَطَاءِ الْمُهِنَّا
بلکه همواره در افزایش است، و معادن احسان تو دستخوش فنا نشود و بخشش تو چه بخششی گواراست.

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ اكْتُبْ لَنَا مِثْلَ اَجُورِ مَنْ صَامَهُ اَوْ تَعَبَّدَ لَكَ فِيهِ اِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ
بار خدایا، بر محمد و خاندانش درود بفرست و برای ما مزدی بنویس چنان مزد کسی که این ماه را تا روز قیامت روزه داشته و تو را عبادت کرده است.

اَللّٰهُمَّ اِنَّا نَتُوبُ اِلَيْكَ فِى يَوْمِ فِطْرِنَا الَّذِى جَعَلْتَهُ لِلْمُؤْمِنِينَ عِيدًا وَ سُرُورًا
ای خداوند، ما در این روز فطر، روز عید و شادمانی مؤمنان، روز اجتماع مسلمانان به گرد یکدیگر.

وَ لِأَهْلِ مِلَّتِكَ مَجْمَعًا وَ مُحْتَشِدًا مِنْ كُلِّ ذَنْبٍ اَذْنِبْنَاهُ اَوْ سَوْءٍ اَسْلَفْنَاهُ اَوْ خَاطَرٍ شَرٍّ اَضْمَرْنَاهُ‏
از هر گناه که مرتکب شده‏ایم و از هر کار زشت که زین پیش از ما سر زده، و از هر خیال بد که در دل خود پنهان داشته ‏ایم، توبه می
‏کنیم.

تَوْبَهُ مَنْ لَا يَنْطَوِى عَلَى رُجُوعٍ اِلَى ذَنْبٍ وَ لَا يَعُودُ بَعْدَهَا فِى خَطِيئَةٍ
توبه کسی که در دل خیال بازگشتش به گناه نیست و بار دیگر به گناه باز نگردد.

تَوْبَهُ نَصُوحًا خَلَصَتْ مِنَ الشَّكِّ وَ الْارْتِيَابِ‏ فَتَقَبَّلَهَا مِنَّا وَ اَرْضَ عَنَّا وَ تَبَتَّنَا عَلَيْهَا
توبه‏ ای بی‏بازگشت، عاری از هر گونه شک و ریب. بار خدایا، چنین توبه‏ای را از ما بپذیر و از ما خشنود شو و ما را در آن توبه ثابت
قدم گردان.

اَللّٰهُمَّ ارْزُقْنَا خَوْفَ عِقَابِ الْوَعِيدِ وَ شَوْقَ ثَوَابِ الْمَوْعُودِ حَتَّى نَجِدَ لَدَّهٗ مَا نَدْعُوكَ بِهِ وَ كَآبَهُ مَا نَسْتَجِيرُكَ مِنْهُ‏
ای خداوند، روزی ما ساز خوف از عقاب جهنم را و شوق به نعيم بهشت را، تا لذت آنچه را که از تو خواسته‏ایم در یابیم و از اندوه آنچه از آن به تو
پناه می‏آوریم وارهمیم.

وَ اجْعَلْنَا عِنْدَكَ مِنَ التَّوَّابِينَ الَّذِيْنَ اَوْجَبَتْ لَهُمْ مَحَبَّتَكَ وَ قَلَيْتَ مِنْهُمْ مُرَاجَعَهُ طَاعَتِكَ يَا اَعْدَلَ الْعَادِلِيْنَ‏
ای خداوند، ما را در شمار توبه کنندگانی در آور که محبت خود را به آنان ارزانی داشته‏ای و پذیرفته‏ای که به طاعت تو باز گردند، ای
دادگرتربین دادگران.

اَللّٰهُمَّ تَجَاوَزْ عَنَّا اَبَاثِنَا وَ اَمَهَاتِنَا وَ اَهْلَ دِينِنَا جَمِيعًا مِنْ سَلَفِ مِنْهُمْ وَ مَنْ غَبَرَ اِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ
ای خداوند، از پدران و مادران و همکیشان ما، آنان که دیده از جهان بسته ‏اند و آنان که هنوز جام مرگ ننوشیده‏اند، در گذر.

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ نَبِيِّنَا وَ آلِهِ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى مَلَائِكَتِكَ الْمُقَرَّبِيْنَ وَ صَلِّ عَلَيْهِ وَ آلِهِ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى اَنْبِيَائِكَ الْمُرْسَلِيْنَ‏
بار خدایا، بر محمد پیامبر ما و خاندان او درود بفرست همچنان که بر ملائکه مقربین خود درود فرستاده‏ای؛ و بر او و خاندانش درود بفرست، آن
سان که بر پیامبران مرسل خود درود فرستاده ‏ای.

وَ صَلِّ عَلَيْهِ وَ آلِهِ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى عِبَادِكَ الصَّالِحِيْنَ وَ اَفْضَلَ مِنْ ذٰلِكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِيْنَ‏
و درود بفرست بر او و خاندانش، آن سان که بندگان صالح خود را درود فرستاده‏ای، درودی برتر از درود آنها، ای پروردگار جهانیان.

صَلَاةً تَبْلُغُنَا بَرَكَتَهَا وَ يَنَالُنَا نَفْعَهَا وَ يَسْتَجَابُ لَهَا دُعَاؤُنَا
درودی که برکت آن به ما رسد و سود آن نصیب ما گردد و سبب استجابت دعای ما شود.

اِنْكَ اَكْرَمُ مَنْ رُغِبَ اِلَيْهِ وَ اَكْفَى مَنْ تَوَكَّلَ عَلَيْهِ وَ اَعْطَى مَنْ سُئِلَ مِنْ فَضْلِهِ وَ اَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
که تو کریم‏تر کسی هستی که بدو رغبت توان یافت و کارسازترین کسی هستی که بدو توکل توان کرد و تو خود بخشنده ‏ترین کسان به
سائلان درگاه خود هستی؛ و اَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ.